

Posudek bakalářské práce

Název: *Kurikulární reformy ve Velké Británii*

Autor: *Pavla Sedláčková*

Studentka si vybrala zajímavé, ale současně velmi náročné téma. Z kontextu se dá usoudit, že cílem práce mělo být srovnání procesu britských kurikulárních reforem s reformou kurikula v ČR po roce 2000. Tento cíl, který bohužel není nikde explicitně vyjádřen (alespoň jsem jednoznačnou formulaci cíle v práci nenašel), přesahuje dle mého soudu možnosti bakalářské práce. Přesto lze tvrdit, že se autorce podařilo popsat jak kurikulární reformy ve Spojeném království, tak i kurikulární reformu u nás. V kapitole 4.5 se také pokusila o srovnání obou procesů.

Předložená práce má logickou strukturu i rozsah odpovídající bakalářské práci. Po stránce formální i jazykové je na standardní úrovni. Počet chyb a drobných jazykových nedostatků není velký. Je třeba ocenit, že autorka používala z velké části cizojazyčné zdroje (v angličtině). Přesto bych k její práci se zdroji měl určitou výhradu: ačkoliv se neřadím k fanouškům Margaret Thatcherové, bylo pro mě nápadné velmi kritické posouzení reformy z roku 1988. Myslím, že by bylo zajímavé, kdyby autorka při obhajobě vysvětlila, proč použila právě těch pramenů, které obsahovaly tuto kritiku, a zda zná také jiná hodnocení pravicově orientovaných reforem ve Velké Británii druhé poloviny 80. let 20. století. Pro mě osobně byla přínosem informace, že se změny směrem k „ekonomizaci“ za vlády M. Thatcherové netýkaly pouze sociální oblasti a práce s mládeží, ale také školství.

Ovšem otázka, zda autorka volila vhodné zdroje, se týká také situace v bývalém Československu. Například na s. 25 autorka uvádí, že „výchovné cíle sledovala zejména pionýrská organizace působící na školách, tedy především pionýrské vedoucí a vychovatelky ve školních družinách a klubech“, a z toho dále plyne, že „měli učitelé ... více prostoru soustředit se na vzdělávací činnost a rozvoj znalostí žáků“. Citovaný text považuji zavádějící, a kromě toho není jasné, odkud jej autorka převzala. V době tzv. normalizace, tj. v 70. a 80. létech působila Pionýrská organizace Socialistického svazu mládeže (PO SSM) na školách většinou spíše okrajově a družiny měly na starosti zpravidla učitelky nebo vychovatelky bez vazby na pionýrskou organizaci. PO SSM sice fungovala při školách a školských zařízeních, ale její praktická činnost se týkala převážně mimoškolních aktivit. Proto nelze souhlasit s tvrzením, že díky působení PO SSM na školách měli učitelé více prostoru pro vzdělávání žáků.

V každém případě mohou být informace obsažené v předložené bakalářské práci přínosem pro uvažování o směřování českého školství. Jednostranné zaměření na výkon a zmíněná ekonomizace školství je nebezpečí, které našemu školství hrozí snad ještě více než

školský britský, a to právě díky tomu, že velká část naší populace (většinou nevědomky) v závislosti na marxismu považuje etickou a duchovní stránku života za „ideologickou nadstavbu“, zatímco za podstatné stránky života považuje výkon, výrobu a peníze („materiální základna“).

Celkově hodnotím předloženou práci Pavly Sedláčkové jako nadprůměrnou. Proto ji doporučuji k obhajobě. Přesto vzhledem k výše uvedeným nedostatkům navrhuji hodnocení „velmi dobře“. Pokud by ovšem studentka při obhajobě dokázala objasnit filosofické a politické příčiny rozdílných pohledů na vzdělání, tak jak se odrazily ve vývoji kurikula ve Velké Británii, vyvážila by tím nedostatky práce a pak by mohla být její práce hodnocena jako výborná.

V Českých Budějovicích dne 17. května 2021

doc. Michal Kaplanek, Th.D.
oponent